

DECIZIA nr. _____/_____ privind
solutionarea contestatiei formulate de
X
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 1 a fost sesizata de Administrația Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii, cu adresele nr. X si nr. X inregistrate la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X si sub nr.X asupra contestatiei formulate de X, cu sediul in X, reprezentata legal de X in calitate de Director General.

Obiectul contestatiei remisa prin curier la X si inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti sub nr. X il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, emisa de Administrația Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de X, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de X lei, dupa cum urmeaza:

- X lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice sau fizice.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270, art. 272 alin. (2) lit. (a) si art. 352 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solucioneze contestatia formulata de X.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, X aduce urmatoarele argumente:

Contestatară arata ca la data de X, Tribunalul Bucuresti a solutionat definitiv un litigiu de munca prin admiterea actiunii domnului X, conform Sentintei Civile nr.X emisa in Dosarul nr. X, comunicata in cursul anului 2016, prin care instanta a decis urmatoarele:

"Dispune reintegrarea contestatorului in functia detinuta anterior concedierii. Obliga intimata la plata catre contestator a unei despagubiri egale cu salariile indexate, majorate si actualizate cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul, de la data concedierii pana la data reintegrării efective..".

Contestatară precizează ca la data de X a efectuat plata salariilor către domnul Radu Ionel, conform hotărârii instanței, în suma totală de X lei.

De asemenea contestatară menționează ca la data de X, a depus Declarațiile 112 rectificative pentru întreaga perioadă pentru care instanțele de judecată au recunoscut dreptul domnului X, de a-i fi plătite drepturile salariale, inclusiv pentru o plată în contul salariilor datorate către domnul X în data de X, în suma de X lei, în baza Hotărârii judecătorești nr. X, pentru care, la data plății nu s-a depus Declarația 112 rectificativă.

Contestatară menționează ca pentru întreaga perioadă pentru care a depus Declarații 112 rectificative a efectuat anticipat plăți în contul impozitului pe venit și contribuțiilor sociale corespunzătoare salariului persoanei cu care se afla în litigiu, suplimentar față de obligațiile declarate lunar, fapt care poate fi constatat din consultarea fișei sintetice pe platitor, ceea ce echivalează cu o suprasolvire.

Contestatară nu înțelege de ce s-au s-au calculat accesorii aferente Declarațiilor rectificative 112 depuse în luna X 2016, ca urmare a punerii în aplicare a unor hotărâri definitive și executorii ale instanțelor de judecată, prin care s-au acordat salarii și s-a dispus reincadrarea în muncă a unei persoane, situație care diferă fundamental de cea în care rectificarea Declarațiilor 112 s-ar fi produs ca urmare a corectării unor erori de completare ale societății, care ar fi avut drept consecință stabilirea de debite suplimentare.

Contestatară susține ca scadența impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale aferente veniturilor, *"reprezentând salarii/solde, diferite de salarii/solde, dobanzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești ramase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii"* se calculează în funcție de plată efectivă a acestei categorii de venit (și nu de perioadele pentru care se datorează această plată), fiind stabilită de legiuitor în mod explicit, pentru data de 25 a lunii următoare celei în care s-a efectuat plată.

Contestatară consideră ca raportat la plata obligațiilor salariale către domnul X, efectuată în data de X, scadența impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale, intervine la data de X.

În concluzie solicită admiterea contestației și anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X, cu consecința exonerării de la plata accesoriilor în suma totală de X lei.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X, organele fiscale din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii au stabilit în sarcina contestatarăii accesorii în suma totală de X lei, reprezentând:

- X lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale datorată de angajator;

- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt declarațiile 112 enumerate în anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X.

Accesoriile în suma de X lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca accesoriile aferente neachitarii contributiilor sociale calculate asupra drepturilor salariale declarate prin declaratii rectificative depuse ca urmare a faptului ca societatea a platit drepturile salariale aferente perioadei pentru care angajatul a fost concediat, se datoreaza de la data de 25 a lunii urmatoare celei la care se refera aceste drepturi salariale sau de la data de 25 a lunii urmatoare celei in care au fost platite respectivele drepturi salariale.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X, organele fiscale au stabilit accesorii în suma totală de X lei aferente impozitului pe veniturile din salarii, contribuției de asigurări sociale datorată de angajator, contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați, contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator, contribuției de asigurări pentru somaj datorată de angajator, contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuției pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale datorată de angajator, contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

Din anexa la decizia contestată, reiese că documentele prin care au fost individualizate obligațiile de plată principale, pentru care au fost calculate aceste accesorii sunt declarațiile rectificative depuse de societate ca urmare a achitării de către instanța penală a domnului X.

X consideră că organul fiscal în mod eronat a calculat dobânzi și penalități de întârziere pentru perioada pentru care au fost plătite drepturile salariale aferente perioadei pentru care angajatul a fost suspendat din funcție și în concluzie solicită admiterea contestației și dispunerea anulării actului de executare contestat ca fiind neintemeiat.

În drept, potrivit art.431 alin.(2) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă:

“Efectele lucrului judecat

(2) Oricare dintre parti poate opune lucrul anterior judecat intr-un alt litigiu, daca are legatura cu solutionarea acestuia din urma”, coroborat cu art.435 din acelasi act normativ care stipuleaza:

“Obligativitatea si opozabilitatea hotararii

(1) Hotararea judecatoreasca este obligatorie si produce efecte numai intre parti si succesorii acestora.

(2) Hotararea este opozabila oricarei terte persoane atat timp cat aceasta din urma nu face, in conditiile legii, dovada contrara.”

Se retine ca hotararea judecatoreasca definitiva se situeaza in sfera actelor de autoritate publica investita fiind cu o eficienta specifica de catre ordinea juridica, reprezentand prezumtie legala absoluta si irefragabila de conformitate a hotararii cu adevarul, conform principiului *“res judecata pro veritate habetur”*.

In ceea ce priveste modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor de intarziere, acestea au fost stabilite in conformitate cu prevederile art.119, art.120 si 120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora :

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.”

Art. 120 - (1) Dobanzile reprezinta echivalentul prejudiciului creat titularului creantei fiscale ca urmare a neachitarii de catre debitor a obligatiilor de plata la scadenta si se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

Art. 120¹ - (1) Penalitatile de intarziere reprezinta sanctiunea pentru neindeplinirea obligatiilor de plata la scadenta si se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozitiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile in mod corespunzator.”

Fata de prevederile legale invocate, se retine ca, pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen, dobanzi si penalitati de intarziere. Dobanzile se calculeaza de la scadenta pana la data stingerii, inclusiv.

Penalitatile de intarziere se calculeaza pentru plata cu intarziere a obligatiilor fiscale si nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor. Nivelul penalitatilor este cel prevazut de lege.

La art.111 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se specifica:

“(1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.”

In speta sunt aplicabile si prevederile art.296¹⁸ alin.(5¹) si alin. (9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare incepand cu data de 01.01.2012, unde se precizeaza:

“Calculul, retinerea si virarea contributiilor sociale

5[^]1) in cazul in care au fost acordate sume reprezentand salarii sau diferente de salarii stabilite in baza unor hotarari judecatoresti ramase definitive si irevocabile, actualizate cu indicele de inflatie la data platii acestora, contributiile sociale datorate potrivit legii se calculeaza si se retin la data efectuarii platii si se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei in care au fost platite aceste sume”,

(9) Contributiile sociale individuale calculate si retinute potrivit alin. (1) se vireaza la bugetele si fondurile carora le apartin pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care se datoreaza sau pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare trimestrului pentru care se datoreaza, dupa caz, impreuna cu contributia angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorata potrivit legii.”

Din prevederile legale mai sus enuntate, se retine ca pentru diferentele de drepturi salariale stabilite in baza unor hotarari judecatoresti pronuntate anterior datei de 01.01.2012 si platite dupa aceasta data, respectiv stabilite in baza unor hotarari judecatoresti pronuntate ulterior datei de 01.01.2012, contributiile sociale datorate potrivit legii se calculeaza si se retin la data efectuarii platii si se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei in care au fost platite aceste sume.

In acelasi sens este si punctul de vedere al Directiei Generale Legislatie Cod Fiscal, aflat la dosarul cauzei, potrivit caruia: “[...] In ceea ce priveste calculul accesoriilor aferente contributiilor sociale obligatorii pentru sumele reprezentand salarii sau diferente de salarii stabilite in baza unor hotarari judecatoresti ramase definitive si irevocabile, precizam ca, regula generala instituita prin art. 119 din Codul de procedura fiscala stabileste, ca, pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata, se datoareaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere, calculate potrivit art. 120 si respectiv art. 120¹ din acelasi act normativ.

Codul fiscal stabileste ca, in cazul sumelor reprezentand drepturi salariale sau diferente salariale stabilite in baza unor hotarari judecatoresti, termenul de plata al contributiilor sociale datorate potrivit legii, este de 25 a lunii urmatoare celei in care au fost platite aceste sume, termen care semnifica “scadenta” in acceptiunea art. 111 alin (1) a Codului de procedura fiscala, neavand relevanta perioada la care se refera diferentele salariale si nici data la care a fost emisa hotararea instantei judecatoresti. Ceea ce este relevant este data la care au fost platite sumele stabilite prin hotararea instantei judecatoresti”.

Totodata, potrivit prevederilor O.M.F.P. nr.1045/2012 pentru aprobarea modelului, continutului, modalitatii de depunere si de gestionare a "Declaratiei privind obligatiile de plata a contributiilor sociale, impozitului pe venit si evidenta nominala a persoanelor asigurate", in urma acordarii unor drepturi banesti in baza unor hotarari judecatoresti definitive si irevocabile, contribuabilul va depune declaratie rectificativa, completata conform modelului prevazut in acest act normativ, respectiv:

ANEXA 7

INSTRUCTIUNI DE COMPLETARE

a formularului 112 "Declaratie privind obligatiile de plata a contributiilor sociale, impozitului pe venit si evidenta nominala a persoanelor asigurate"

"II. Completarea declaratiei

A. Anexa nr. 1 "Declaratie privind obligatiile de plata a contributiilor sociale, impozitului pe venit si evidenta nominala a persoanelor asigurate" la ordin [...]

2. [...] b) Caseta "Declaratie rectificativa ca urmare a acordarii unor drepturi banesti in baza unor hotarari judecatoresti definitive si irevocabile" - se bifeaza cu X in situatia in

care declaratia se rectifica in urma acordarii unor drepturi banesti in baza unor hotarari judecatoresti definitive si irevocabile.[...]

Rectificarea declaratiei

2.2. Declaratia rectificativa se utilizeaza pentru:

- corectarea impozitului pe venit, precum si a contributiilor sociale datorate de angajatori si entitati asimilate angajatorilor si retinute de catre acestia de la asigurati [...];

2.5. in cazul veniturilor din salarii si/sau al diferentelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculeaza si se retine in conformitate cu dispozitiile Codului fiscal si ale normelor de aplicare a acestuia.

2.6. Pentru contributiile sociale, in situatiile in care au fost acordate drepturi banesti in baza unor hotarari judecatoresti definitive si irevocabile, precum si situatiile in care prin astfel de hotarari se dispune reincadrarea in munca a unor persoane, se intocmesc declaratii rectificative corespunzatoare fiecarei luni, bifandu-se cu X casuta corespunzatoare de pe formular.”

Din documentele existente la dosarul cauzei retine ca prin cererea inregistrata pe rolul TRIBUNALULUI BUCURESTI SECTIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCA SI ASIGURARI SOCIALE sub nr.X la data de X, domnul X a formulat in contradictoriu cu intimata S.C. X, contestatie impotriva Deciziei de concediere individuala nr. X, solicitand ca prin hotararea ce se va pronunta sa se dispuna constatarea nulitatii absolute/anularea Deciziei de concediere individuala nr. X; obligarea angajatorului la reangajarea sa pe postul detinut anterior; obligarea angajatorului la plata unei despagubiri egale cu salariile indexate, majorate si reactualizate si cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat in calitate de salariat, de la momentul concedierii nelegale pana la momentul la care hotararea judecatoreasca prin care se solutioneaza prezentul litigiu va deveni irevocabila.

Contestatarul a depus in sustinere Sentinta civila nr. X, Sentinta civila nr. X, ordinele de plata prin care au fost platite taxele si contributiile aferente datorate prin depunerea declaratiilor rectificative 112 pentru angajatul X.

In vederea solutionarii cauzei, organul fiscal a solicitat societatii cu adresa nr. X urmatoarele:

- hotararea judecatoreasca definitiva si irevocabila prin care s-a decis reintegrarea contestatarului in functia detinuta anterior;

- copii dupa documentele de plata prin care au platite impozitele aferente acestei hotarari, respectiv copie dupa documentele care atesta plata impozitelor aferente contul unic bugetul de stat, si a impozitelor aferente contului disponibil al bugetelor asigurarilor sociale si fondurilor speciale, in curs de distribuire;

- copii dupa declaratiile rectificative prin care au fost declarate impozitele aferente hotarari judecatoresti definitive si irevocabile.

Prin adresa nr. X inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti - Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii cu nr. X societatea a transmis urmatoarele:

- hotararea judecatoreasca nr. X cu recurs in termen de 10 zile de la comunicare ;

- op X in valoare de X lei reprezentand plata despagubire conform Hotaririi judecatoreasti nr. X;

- op X in valoare de X lei reprezentand taxe bugetul de stat luna X;

- op x in valoare de x lei reprezentand plati bugetul asigurarilor sociale si fondurilor speciale;

- hotararea judecatoreasca nr. x cu recurs in termen de 10 zile de la comunicare;

- op x in valoare de x lei reprezentand plata despagubire conform Sentinta civila X;

- op x in valoare de x8 lei reprezentand plata contributiilor asigurarilor sociale conform Sentinta civila X;

- op x in valoare de x lei reprezentand plata contributiilor asigurarilor sociale conform Sentinta civila nr. X.

Potrivit dispozitiilor prevederilor art. 146 alin. (9) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare *“În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite în baza unor **hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii**, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul public de pensii, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.”*

și art. 147 alin. (3) *“În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 146 alin. (10) și (11), sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite în baza unor **hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii**, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul public de pensii, contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.”*

Se retine ca, potrivit normelor legale sus-citate, **reglarea accesoriilor in fisa sintetica totala, se efectueaza in baza unei hotarari judecatoresti ramasa definitiva si irevocabila.**

În consecința, organul de soluționare a contestațiilor a solicitat societății cu adresa nr. x, depunerea la registratura Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București din str. Prof. Dr. Dimitrie Gerota nr.13, sector 2, București, cu adresa de înaintare, a **hotararii judecatoresti ramasa definitiva si irevocabila.**

Prin adresa nr. x înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București sub nr. x, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a transmis adresa nr. x emisă de S.C. X și înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. x, prin care se depune Hotărârea judecătorească nr. X cu mențiunea *“definitiva și executorie de drept”*, prin care se hotărăște:

“Anulează decizia de concediere nr. X emisă de intimată.

Dispune reintegrarea contestatorului în funcția detinută anterior concedierii.

Obliga intimată la plata către contestator a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și actualizate cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul, de la data concedierii și până la data reintegrării efective.”

Astfel, atât timp cât contestatară a pus în aplicare dispozițiile instanței judecătorești, în ceea ce privește acordarea drepturilor salariale, în baza principiului de drept *“a majori ad minus”*, nu se poate accepta sancționarea contestatarăi cu calculul de accesorii aferente contribuțiilor sociale corespunzătoare drepturilor salariale plătite în baza hotărârii instanței judecătorești, de la scadența stabilită în funcție de perioada la care drepturile salariale se referă.

În speță, accesoriiile nu pot fi calculate pentru o perioadă anterioară pronunțării hotărârii judecătorești, care constituie izvorul obligațiilor de plată a drepturilor salariale către angajatul X.

Din analiza anexei la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X emisă

de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii se retine ca, accesoriile în suma totală de X lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuțiilor declarate prin declarații rectificative și achitate pentru persoana reincadrată în baza unei hotărâri judecătorești, se retine ca organul de soluționare nu se poate pronunța cu privire la legalitatea accesoriilor aferente acestor debite.

Intrucât din documentele aflate la dosarul cauzei, rezulta că S.C. X a depus Declarațiile 112 rectificative pentru întreaga perioadă pentru care instanțele de judecată au recunoscut dreptul domnului X, de a-i fi plătite drepturile salariale, iar accesoriile contestate sunt calculate pentru perioada x, se va face aplicarea dispozițiilor art.279 alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

coroborat cu dispozițiile pct.11.4 și pct.11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Instrucțiunile aprobate prin OPANAF nr.3741/2015, conform cărora:

“11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

cu consecința desființării Deciziei referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor nr.X, emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii pentru suma totală de X lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente contribuțiilor sociale, urmând ca organele fiscale să reanalizeze calculul de accesorii pentru aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ fiscal desființat și pentru aceleași categorii de obligații bugetare, ținând seama de considerentele din motivarea prezentei decizii și de dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriilor.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie, se :

DECIDE

Desfiintarea **Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X** emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii pentru suma de **X lei**, reprezentand:

- X lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- x lei accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- x lei accesorii aferente contribuției pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- X lei accesorii aferente contribuției pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice sau fizice,
urmand ca organele fiscale sa reanalizeze situatia fiscala a X, respectiv calculul de accesorii pentru aceeasi perioada si pentru aceleasi categorii de obligatii bugetare avute in vedere prin decizia de calcul accesorii desfiintata, avand in vedere considerentele din motivarea prezentei decizii si dispozitiile normative incidente in materie in perioada de calcul a accesoriilor.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la la Tribunalul Bucuresti sau Tribunalul Ilfov.